Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

Nr. 2. Kraków, luty 1927 r. Rok II.

URZĘDNIK PAŃSTWOWY

NIEZALEŻNY ORGAN URZĘDNICZY.

Korespondencji niepodpisanych nie uwzględnia się.
Rękopisów nie zwraca się.

Adres Redakcji i Administracji:
Kraków, ul. Czarnowiejska 11.
Konto P. K. O. 406.304.

Numer pojedynczy 20 groszy.
Prenumerata: półrocznie . 1 zł. rocznie . . . 2 zł.

Wychodzi każdego 1-go dnia w miesiącu.

URZĘDNICY wszystkich kategoryj i resortów ŁĄCZCIE SIĘ!

P. T. Kolegom pracującym w administracji ogólnej (politycznej) i skarbowej, którzy dotąd jeszcze nie zgłosili prenumerat „Urzędnika Państwowego", przesyłamy 5-ty egzemplarz propagandowy z uprzejmą prośbą, by wreszcie zgłosili prenumeratę.

P. T. Kolegom pracującym w administracji wojskowej przesyłamy pierwszy agzemplarz propagandowy z prośbą o solidarne zgłaszanie prenumerat przez wpisywanie się na dołączone listy prenumeratorów. Wypełnione listy prosimy zwrócić Administracji, zaś gotówkę przekazać przyległym czekiem P. K. O.

P. T. Kolegów, którzy dotąd nie nadesłali jeszcze list prenumeratorów, prosimy o łaskawe nadesłanie tychże.

Redakcja.

KONKURS. Redakcja pragnąc zachęcić szerszy ogół Kolegów do współpracy w piśmie ogłasza niniejszem konkurs na nowelkę z życia urzędników. Sąd konkursowy stanowił będzie Komitet Redakcyjny „Urzędnika Państwowego". Nagroda — komplet przyborów do pisania. Termin przedkładania prac do 20 lutego 1927 r.

OBRAZ NĘDZY.

Urzędnikowi w Polsce nie było nigdy dobrze. Dzieje świata urzędniczego to jeden łańcuch ustawicznego borykania się z niedostatkiem i syzyfowych usiłowań związania okńca z końcem. Obecne jednak położenie olbrzymiej masy urzędników jest naprawdę tego rodzaju, że bez przesady możemy je nazwać **obrazem nędzy.** Rząd przy każdej sposobności zetknięcia się z urzędnikiem wskazuje **na puste kasy Skarbowe,** na niebezpieczeństwo **wywrócenia równowagi budżetowej,** a nie chce widzieć **pustek w kieszeniach urzędniczych,** ani nie chce słyszeć już **nie o braku równowagi ale o saltomortale domowych budżetów urzędniczych.** Podobnie i ogół obywateli nie zdaje sobie wprost sprawy z opłakanych warunków materjalnych w jakich znajduje się większość urzędników. Przyczyną tego jest zupełna niemal **ignorancja** postulatów urzędniczych ze strony prasy codziennej oraz nader ciekawy i wiele mówiący fakt, że bardzo wielu urzędników wstydząc się wprost **swej nędzy nie przyznaje się do faktycznie otrzymywanych poborów.** Dla zilustrowania faktycznego stanu rzeczy podajemy pobory urzędnika w VIII. st. służbowym, które wynoszą wraz z dodatkiem na mieszkania i 10% podwyżką 340 zł. 50 gr., wraz z dodatkiem ekonomicznym dla trzech członków rodziny 224 zł. 78 gr. a teraz spróbójmy zestawić budżet tego urzędnika:

Za podstawę do obliczenia kosztów wyżywienia weźmiemy normy, któremi posługuje się Komisja statystyczna przy obliczaniu kosztów utrzymania rodziny robotniczej z małą modyfikacją co do mieszkania, preliminując czynsz za mieszkanie dwupokojowe.

Tygodniowe zapotrzebowanie żywności dla rodziny robotniczej złożonej z 4 osób.

ARTYKUŁY	Ilość	Cena obecna	Razem	Cena przedwojenna	Razem
Chleba	10½ kg.	1 kg. —·65 zł.	6·83 zł.	28 hal.	2 kor. 94 hal.
Mąki	3 „	1 „ —·98 „	2·94 „	48 „	1 „ 44 „
Mięsa	3½ „	1 „ 2·40 „	9·40 „	96 „	3 „ 36 „
Tłuszczu	1½ „	1 „ 4·— „	6·— „	1 kor. 28 hal.	1 „ 92 „
Ziemniaków	14 „	1 „ —·15 „	2·10 „	6 „	84 „
Kaszy zwykłej	1 „	1 „ —·68 „	—·68 „	32 „	32 „
Kaszy częstochowskiej	½ „	1 „ —.80 „	—·40 „	48 „	24 „
Grochu	1 „	1 „ 1·— „	1·— „	32 „	32 „
Jarzyny	1 „	1 „ —·50 „	—·50 „	20 „	20 „
Octu	¼ litr.	1 litr —·60 „	—·15 „	8 „	2 „
Pieprzu	1 dkg.	1 dkg. —·09 „	—·09 „	2 „	2 „
Soli	¼ kg.	1 kg. —·34 „	—·09 „	24 „	6 „
Kawy	20 dkg.	1 dkg. —·10 „	2·— „	4 „	80 „
Cykorji	2 paczki	1 paczka —·30 „	—·60 „	6 „	12 „
Cukru	1 kg.	1 kg. 2·36 „	1·36 „	64 „	64 „
Herbaty	2 dkg.	1 dkg. —·21 „	—·42 „	5 „	10 „
Mleka	9 litrów	1 litr —·45 „	4·50 „	16 „	1 kor. 44 „
Jaj	9 sztuk	1 sztuka —·25 „	2·25 „	6 „	54 „
Drzewa	7 kg.	1 kg. —·06 „	—·42 „	4 „	28 „
Węgli	50 kg.	100 kg. 3·70 „	2·— „	1 kor. 12 „	56 „
Zapałek	2 pud.	1 pudełko —·07 „	—·14 „	2 „	4 „
Mydła	½ kg.	1 kg. 2·40 „	1·20 „	56 „	28 „
Sody	1 kg.	1 „ —·25 „	—·25 „	12 „	12 „
Farbki do prania	1/16 kg.	1 „ 3·68 „	—·23 „	8 „	2 „
Pasty	1 pud.	1 pudełko —·22 „	—·22 „	16 „	16 „
Nafty	1 litr	1 litr —·45 „	—·45 „	16 „	16 „
Ogolenie na tydzień		1 raz —·50 „	—·50 „	20 „	20 „
Gazeta codzień, teatr		1 „ 2·40 „	3·60 „	1 kor. 02 „	1 kor. 02 hal.
Mieszkanie		1 miesiąc 40·84 „	10·08 „	15 „ — „	15 —
		Razem	60·40 zł.	Razem	33 kor. 16 hal.

60·40 zł. : 7 = 8·62 zł.

Podzielone przez 7 dni = 8 zł. 62 gr. dziennie × 30 = 258 zł. 60 gr.
„ „ „ „ = 4 K 73 h. „ × 30 = 141 K 90 h.

Roczne zapotrzebowanie odzieży dla rodziny urzędniczej złożonej z 4 osób.

	Cena obecna	Cena przedwojenna 1914.
Ubranie dla dorosłych 3 osób	540 zł.	120 kor. — hal.
Ubranie dla 2 dzieci	80 „	32 „ — „
Obuwie dla dorosłych 3 pary	90 „	45 „ — „
Obuwie dla dzieci 2 pary	44 „	14 „ — „
Reperacja obuwia starszych i dzieci	100 „	20 „ — „
Bielizna męska 2 pary	50 „	14 „ — „
Bielizna damska 2 pary	40 „	14 „ — „
Bielizna dziecięca 2 pary	30 „	8 „ — „
Skarpetki męskie 2 pary	5 „	1 „ 20 „
Pończochy damskie 2 pary	10 „	1 „ 60 „
Pończochy dziecięce 2 pary	5 „	— „ 80 „
¼ płaszcza dla mężczyzny	60 „	20 „ — „
¼ „ „ kobiety	60 „	20 „ — „
¼ „ „ dzieci	30 „	5 „ — „
Kapelusz	20 „	5 „ — „
Kapelusz damski	20 „	3 „ — „
Przybory z opłatami	100 „	5 „ — „
Razem	1.284 zł.	328 kor. 60 hal.

Podzielone przez 12 miesięcy = 107 zł. — gr,
Koszta wyżywienia miesięcz. = 258 „ 60 „
Razem 365 zł. 60 gr.

Podzielone przez 12 miesięcy = 27 koron 38 hal.
Koszta wyżywienia miesięcz. = 141 „ 90 „
Razem 169 koron 28 hal.

Z powyższego wynika, że koszta utrzymania rodziny pracowniczej, które przed wojną wynosiły K 169 h 28 wynoszą dziś zł. 365.60 miesięcznie. Ponieważ zaś obecne pobory urzędnika w VIII. st. sł., pobierającego dodatek ekonomiczny na 3-ch członków rodziny wynoszą wraz z dodatkiem mieszkaniowym i 10% podwyżką brutto tj. bez potrąceń na emeryturę i podatek dochodowy

kwotę 340 zł. 50 gr. okazuje się, że nawet pobory tego **urzędnika nie wystarczają na utrzymanie rodziny, na utrzymanie obliczone według norm dla rodziny robotniczej! Cóż dopiero mówić o legjonie większych od niego nędzarzy!** pobierających uposażenie według IX., X., XI. lub XII st. sł.

Cóż mówić o sporym zastępie urzędników w XII st. sł., pobierających z rodziną 224 zł. 78 gr., zatem zaledwie 60% ustalonego wyżej minimum egzystencji.

Twardej rzeczywistości należy śmiało spojrzeć w oczy!

Równowaga budżetu państwowego przy braku jakiejkowiek równowagi w domowych budżetach obywateli **wyklucza równowagę stosunków w Państwie.**

Olbrzymia większość urzędników państwowych pogrążając się coraz więcej w toni nędzy, zeszła między **ostatnie szeregi proletarjatu i ginie.**

A Rząd?

Opowiada głodnym o braku równowagi, znajduje jednak pieniądze na wszystkie inne cele, tylko nie na poprawę bytu urzędników, stwierdza niemożność wyszukania środków na sfinansowanie podwyżek, choć zdaje sobie sprawę z katastrofalnego położenia pracowników państwowych.... ale i t. d.

W bloku komunikacyjnym (pocztowcy i kolejarze) wre — mniej uświadomieni zawodowo, gorzej zorganizowani i potulniejsi urzędnicy administracyjni **szemrzą po kątach** (jak nikt nie słyszy) **zaprowadzając dalsze oszczędności, otwierają szeroko wrota swego zacisza domowego wszechpotężnej gruźlicy, wysprzedają się z resztek resztek i toną w długach.**

Co będzie jutro?

Możeby o tem nareszcie pomyślał Rząd i to na serjo.

Echa konferencji świata pracy.

(Streszczenie koreferatu kol. Z. Dudy do referatu p. posła Ziemięckiego).

Postulaty w zakresie ustawodawstwa socjalnego

zgłoszone na naradzie przedstawicieli świata pracy z Rządem w dniu 28 listopada 1926 r. z ramienia Centr. Komisji Poroz. Zw. Prac. Państw. i Rady Naczelnej Zw. Prac. Samorządowych przez kol. Z. Dudę, sekretarza generalnego Stow. Urzędników Państwowych.

1. Rozwój ustawodawstwa socjalnego nie może pozostać bez wpływu na kształtowanie się praw funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych, których stosunek służbowy winien mieć zasadniczo charakter publiczno prawny.

2. Wszystkie rodzaje ustawodawstwa socjalnego winny dotyczyć pracowników publicznych, których stosunek służbowy z Państwem ma charakter prywatno prawny.

3. Zakres działania Ministerstwa Pracy i Op. Społecznej winien być rozszerzony na pracowników publicznych oraz urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa publiczne.

A. W zakresie ubezpieczeń społecznych.

1. Ustawa o zabezpieczeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 6 z 1924 r. poz. 46) obejmuje **zasadnicze** trzy rodzaje ubezpieczeń społecznych: na wypadek niezdolności do wykonywania zawodu, na starość i na wypadek śmierci pracownika.

Ustawa ta winna dotyczyć wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, których stosunek służbowy z Państwem ma charakter publiczno prawny (urzędnicy prowizoryczni). W związku z tą ustawą domagamy się nadto: a) ujednostajnienia przepisów w zakresie zabezpieczenia funkcjonarjuszów państwowych od nieszczęśliwych wypadków, b) uregulowania sprawy zaliczania do wysługi emerytalnej lat służby zawodowej i samorządowej, c) na wypadek zwolnienia przyznania odprawy do wysokości jednorocznego uposażenia w zależności od lat służby tym funkcjonarjuszom państwowym, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych.

Zwracamy uwagę, iż ustawa o darach z łaski (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 2 z 1925 r.) nie jest właściwie zupełnie wykonywana.

2. W stosunku do konkretnego projektu rozp. P. Prezydenta Rzp. o ubezpieczeniu parcowników umysłowych stwierdzamy fakt uzgodnienia postulatów naszych z Centr. Org. Zw. Prac. Umysłowych.

3. Pracownicy samorządowi nie mają dotąd zabezpieczenia emerytalnego, stwierdzamy konieczność wydania w najbliższym czasie w drodze rozporządzenia Prezydenta Rz. ustawy o zabezpieczeniu Pracowników samorządowych.

4. Ubezpieczenie pracowników państwowych na wypadek choroby normuje zasadniczo ust. o uposażeniu z 9 października 1923 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 116 poz. 924) i w wykonaniu jej Rozp. Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia br. rozporządzenie to nie dotyczy pracowników kolejowych.

Nie przesądzając **zasadniczego** stanowiska prac. państw. w sprawie systemu pomocy lekarskiej, stoimy na stanowisku, że a) pomoc ta winna być **bezpłatna,** b) normy budżetowe i organizacyjne pomocy lekarskiej winny być ustalone w drodze odrębnej ustawy, w stosunku do prac. kolejowych winien być wykonany art. I. ust. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby w dn. 19 maja 1920 roku.

Jako charakterystyczny fakt ilustrujący stan państwowej pomocy lekarskiej przytaczamy: na lecznictwo w kasach chorych wydatkuje się rocznie 30 zł. na osobę, Państwo zaś 5 zł.

5. W zakresie ubezpieczenia na wypadek braku pracy domagamy się ustawowego zabezpieczenia

wszystkich funkcjonarjuszów publicznych, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych.

B. W zakresie ustawodawstwa uchronnego pracy.

1. Stosunki służbowe funkcjonarjuszów kolejowych i pocztowych nie są dotychczas ujednostajnione na terenie całego Państwa, przyczem każda dzielnica rządzi się odmiennemi ustawami wzgl. rozporządzeniami. Stosunki służbowe pracowników samorządowych regulowane są przez poszczególne związki samorządowe od wypadku do wypadku. Stwierdzamy konieczność wydania pragmatyk dla funkcjonarjuszów kolejowych i pocztowych oraz wyraźnego sprecyzowania stanowiska Rządu co do charakteru stosunku służbowego pracowników samorządowych, co winno znaleźć wyraz w ustawach ustrojowych o samorządzie.

2. Charakter stosunku służbowego wszystkich pracowników publicznych winien być ściśle sprecyzowany. Stwierdzamy fakt, iż istnieje poważna ilość pracowników, których stosunek z Państwem ma charakter prywatno-prawny, mimo to Państwo nie zawarło z nimi żadnych umów. (W instytucjach wojskowych i t. p.).

3. Zasada stałości stosunku służbowego pracowników o charakterze publiczno-prawnym nie została wcielona w życie. Stabilizacja urzędników jest od szeregu lat odkładana. Domagamy się stabilizacji w ustawowym terminie urzędników, którzy uczynili zadość postanowieniom Rozp. Rady Ministr. z dnia 26 VI. 24 r. (Dz. Ust. Rzp. Nr. 64, poz. 630).

4. Postanowienia ustaw o czasie pracy i o urlopach oraz poszczególnych ustaw pragmatycznych nie są przestrzegane. Upoważnienie ustawowe, iż Władze mają prawo domagać się **w wyjątkowych wypadkach**, by funkcjonarjusz pracował w godzinach nadliczbowych, wytworzyły stan, w którym praca w godzinach nadliczbowych stała się regułą. Domagamy się ścisłego przestrzegania tych ustaw nadto zaś uregulowania sprawy wynagrodzenia za godziny nadliczbowe zgodnie z zasadami ustawy o czasie pracy.

Weryfikacja urzędników przy wojsku.

Ilu ich jest? To pierwsze pytanie, jakie się nasuwa przy roztrząsaniu kwestji praw im przysługujących, a następnie?

Skąd się wzięli i czy wogóle potrzebni są, cywilni między umundurowanymi?

Odpowiedzią na pierwsze pytanie, to sama za siebie mówiąca poważna cyfra **4.500.**

A następnie odpowiedź na pytanie drugie.

W wielkopomnej chwili przełomu politycznego pierwszym warunkiem i koniecznością życiową dla zmartwychwstałej po długiej i ciężkiej niewoli Ojczyzny była siła zbrojna, był żołnierz, a od ilości karabinów uzależnione były dalsze jej losy, w szczególności zaś obrona rubieży przed zachłannością sąsiadów.

Co wojna światowa oszczędziła, co pozostało jeszcze zdolne do broni, podjęło ją ochotnie ponownie — pozostali inwalidzi i kobiety.

Bez administracji egzystencja armji powołanej do zadań, jakie miała w latach 1918—1920 do spełnienia, była nie do pomyślenia.

Któż więc miał administrować?

Siłą faktu i konieczności tylko ci pozostali, niezdolni do władania karabinem, zdolni natomiast do pracy w administracji a więc inwalidzi i kobiety; tych też do uzupełnienia kadr administracji wojskowej powołano.

Z biegiem czasu działania wojenne ustały, część ochotników i przymusowych żołnierzy, szczególnie ci starsi, nierzadko po przebytej 12-letniej czynnej służbie wojskowej, musieli szeregi opuścić. **Wobec tych zwolnionych Armja miała moralne zobowiązania, które częściowo zrealizowała, przyjmując ich, o ile się do tego nadawali, do służby cywilnej.**

Regulując stosunek służbowy tych sił cywilnych, M. S. Wojsk. Rozp. L. 12026/20 G. 4. z 26/II. 1920, podciągnęło ich pod „Tymczasowe przepisy służbowe dla urzędników państwowych z dnia 11/VI. 1918 r.“, przez co w tym terminie częściowo usunąć miano wątpliwości co do charakteru służbowego i zapewnić przyszłość tej kategorji pracowników.

Tak się przynajmniej zdawało, taki miał być cel tego rozporządzenia.

Że jednak rozp. to minęło się z celem, przekonali się o tem ci już teraz pseudo-urzędnicy na własnej skórze.

Rozporządzenie to bowiem stało się tylko przynętą, aby ludzi w służbie zatrzymać, bo pozostało ono tylko martwą literą, z którą nikt się nie liczył a która dotychczasowej doli urzędniczej w niczem na korzyść nie zmieniła.

Dowolne zwolnienia, przeniesienia, obniżania stopni służbowych i w związku z tem płac, czyniły spustoszenia wśród kadr tych pracowników a na dobitek, miejsca zwolnionych rutynowanych i wobec Ojczyzny zasłużonych, zajmowały protegowane pupilki i pupile. Na prawo i lewo szafowano stanowiskami i stopniami, bez oglądania się na kwalifikacje, te wówczas były rzeczą uboczną.

W służbie, z tych starych ukwalifikowanych wiarusów, pozostali tylko ci, których nie można było zastąpić, tym dorywczo za protekcjami zebranym materjałem, a więc podówczas niezbędni.

Czemże nagrodzono tę ofiarność w służbie, która spowodowała niezbędność tych ludzi? Oto tem, że z końcem roku 1924 poddano ich kwalifikacje ocenie komisji kwalifikacyjnej, złożonej z oficerów, przy współudziale jednego tylko członka ze sfer urzędniczych. Jak wówczas te komisje kwalifikacyjne ze swojego zadania się wywiązały, mogą coś o tem powiedzieć niedobitki urzędników pozostałych w krakowskim korpusie do dnia dzisiejszego.

Dzięki jedynie ofiarności z jaką się tej sprawie oddał jedyny przedstawiciel urzędników i dzięki Ustawie o państwowej służbie cywilnej z roku

1922 nastąpiła nominacja tych niedobitków „na stałe“ z zastrzeżeniem tej nieszczęsnej 116, która i tak tą stałość czyni iluzoryczną.

A co dalej? Poza pseudo-stałą nominacją znowu nic.

Ustawa uposażeniowa z pazdziernika 1923 r. normuje wprawdzie warunki, na podstawie których ci właśnie pozostali weterani służby cywilnej przy wojsku mogliby już dziś otrzymać rekompensatę, przynajmniej materjalną, za ich ofiarną służbę wojskową, która poprzedzała ich obecną służbę cywilną.

Mogliby przez uznanie im służby wojskowej (a więc też państwowej) uzyskać moralne zadośćuczynienie, na którem im najwięcej zależy a przynajmniej materjalne w postaci wyższych szczebli uposażenia.

O to jednak nikt na serjo się nie zatroszczył. M. S. Wojsk. ogłosiło wprawdzie w Dz. Rozp. Wojsk. Nr. 49 z 1924 r. rozp. L. 59984/Up. Dep. VII. Int., na podstawie którego należałoby zaliczyć urzędnikom przy wojsku lata służby wojskowej, cóż z tego jednak, kiedy do tego rozporządzenia do dnia dzisiejszego nie zdołało jeszcze wydać rozporządzeń wykonawczych.

Że tych rozporządzeń wykonawczych do dnia dzisiejszego niema i że znowu rozporządzenie samo, do dnia dzisiejszego martwym zostało, bez znaczenia, papierem, nic dziwnego, bo jakże można było wydać rozporządzenie wykonawcze tym kierunku, skoro nikt dotąd nie zajął się ani zarządził weryfikacji urzędników przy wojsku, którąby ich służbę wojskową uznała i ustaliła.

Dotąd nie powołano komisji weryfikacyjnej jedynie dla urzędników przy wojsku, jakkolwiek komisje podobne zwołane dla oficerów i urzędników innych dykasterji dawno czynności swoje już ukończyły.

Czyżby weryfikacja leżała tylko wyłącznie na drodze interesów urzędniczych? nic podobnego. Jest ona tak samo wskazaną, a nawet konieczną dla M. S. Wojsk. jak i dla urzędników.

Urzędnikom, którzy przejdą czyściec weryfikacyjny umożliwi ta weryfikacja wykorzystanie pełni praw wypływających z ustawy uposażeniowej w postaci racjonalnego obliczenia wysługi uposażeniowej. Poprawi choć w małej części ich stosunki finansowe, da poczucie wewnętrznego zadowolenia, które będzie bodźcem do dalszej intenzywnej i owocnej pracy na stanowisku a Ministerstwu Spraw Wojskowych świadomość zadowolenia podwładnych mu pracowników i wydajniejsze owoce ich pracy.

Jak z mojego wywodu wynika, najpoważniejszą zaporą w kierunku poprawy materjalnej i moralnej dla urzędnika przy wojsku jest **„weryfikacja“.**

Usunięcie tej zapory, to zadanie nasze na najbliższą przyszłość.

Zadanie, którego ani na chwilę z oka nam spuścić nie wolno.

Dokonania weryfikacji urzędników przy wojsku domagać się musimy wszędzie, przed każdem kompetentnem forum i przy każdej sposobności. Wdzięczne pole do działania ma tu Zarząd główny S. U. P., ale aby coś zdziałać mógł, musi mieć za sobą **ilość i siłę, która tkwi w nas samych, o** która zwie się **„4.500“ i stanowi cyfrę urzędników przy wojsku a zarazem członków kół wojskowych S. U. P.**

W Okręgu krakowskim S. U. P. zawrzało nowe życie.

ZEBRANIE PRZEDSTAWICIELI ZARZĄDÓW KÓŁ W DNIU 9 STYCZNIA B. R.

Dnia 9 stycznia b. r. odbyło się w Krakowie w sali Towarzystwa Rolniczego przy udziale 26-ciu delegatów Kół S. U. P., przedstawicieli Władz miejscowych, Zarządu Głównego S. U. P., oraz pokrewnych organizacyj Zebranie Przedstawicieli Zarządów Kół S. U. P. Okręgu krakowskiego.

Zjazd zagaił prezes Okręgu p. Kochmański, przewodniczył Dr. Müller. Delegat Zarządu Gł. p. Duda wygłosił referat o znaczeniu administracji w Państwie i Społeczeństwie, w którym podniósł olbrzymią doniosłość zagadnienia dobrej administracji w Państwie, specjalne warunki w jakich pracują urzędnicy administracyjni w Polsce, źle wynagradzani, pozbawieni wszelkich gwarancyj prawnych (art. 116), przedewszystkiem zaś niedocenieni przez Społeczeństwo i czynniki parlamentarne. Następnie p. Palczewski, sekretarz Okręgu złożył sprawozdanie z działalności Okręgu za rok ubiegły, zaś p. Pieguszewski w imieniu Komisji Rewizyjnej postawił wniosek o udzielenie absolutorjum z działalności finansowej. Oba wnioski przyjęto. Z kolei przystąpiono do wyborów nowego Zarządu, których dokonano przez aklamację, oraz uchwalenia budżetu na rok bieżący. W czasie obrad komisyj udzielali delegaci Zarządu Głównego wyjaśnień w sprawach zawodowych. Po uchwaleniu budżetu delegat Zarządu Głównego, wicepr. Stow. p. Zieliński podniósł zadania ciążące na nowym Zarządzie oraz koniecznośćześrodkowania wysiłków w kierunku skonsolidowania ruchu urzędniczego.

Następnego dnia odbył sekretarz gen. p. Duda bliżko godzinną konferencję z p. Wojewodą Morawskim. P. Wicewojewoda przyjął delegata bardzo życzliwie, oświadczając gotowość współpracy z władzami Stowarzyszenia w kierunku urzeczywistnienia jego słusznych celów.

PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU OKRĘGU DNIA 14 I 17 STYCZNIA B. R.

Nowo wybrany Zarząd ukonstytuował się dnia 14 stycznia b. r. w sposób następujący:

1) kol. Prezes: Wojciech Swałtek.
2) „ Wiceprezesi: Dr. Adam Müler i Rudolf Hudecki.
3) „ Sekretarz: Mr. Józef Przetocki.

4) „ Zastępca sekretarza: Władysław Palczewski.
5) „ Skarbnik: Kazimierz Urbanek.
6) „ Zastępca skarbnika: Oskar Biermański.

Członkowie Zarządu:

Robert Arneisen, Tadeusz Kaczmarski, Wojciech Kubiak, Dr. Adolf Boland, Kazimierz Zaremba, Józef Cieśnikiewicz, Inż. Pindelski i Mermel.

Komitet wykonawczy:

Kol. Swałtek ,Mr. Przetocki, Urbanek, Dr. Boland i Kubiak.

Po ukonsytuowaniu się, rozwinęła się wszechstronna dyskusja w sprawach zawodowych w wyniku której uchwalono wdrożyć energiczną akcję za podwyższeniem poborów, zwiększeniem dodatku na mieszkanie, oraz za przyznaniem urzędnikom **administracyjnym dodatków funkcyjnych na wzór wojska.** Wychodząc z założenia, że wprowadzenie w życie przepisów o stałości urzędników jest niezbędnym warunkiem uzdrowienia stosunków w administracji uchwalono domagać się bezwarunkowego przeprowadzenia w ciągu bieżącego roku stabilizacji wszystkich urzędników państwowych. Odnośnie do sprawy awansów zebrani wypowiedzieli się przeciw etatom **wydziałami** (skarb), oraz za stosowaniem listy starszeństwa. Wogóle awanse styczniowe przyniosły urzędnikom wszelkie rozczarowania. W szeregu urzędów dotąd nie zostały przeprowadzone, w innych w bardzo szczupłym zakresie, nierzadko wprost krzywdząco. Jedynem wyjściem byłby awans czasowy — do którego postawiono dążyć za wszelką cenę.

Wkońcu stwierdzono, że liczne redukcje mechaniczne przetrzebiły personal, zwłaszcza we władzach i urzędach I instancji (Starostwa — Kasy i Urzędy Skarbowe P. K. U.) tak dalece, że już dziś nie może podołać przydzielonym mu agendom, skutkiem czego godziny nadliczbowe (n. b. bezpłatne) przewidziane w ustawie jako wyjątek, stały się regułą. Uchwalono domagać się powiększenia personelu i ograniczenia godzin nadliczbowych do wypadków nadzwyczajnych.

Prace w Komisjach:

Dla załatwienia i przygotowania prac na plenum wyłoniono 4 Komisje: Życia Towarzyskiego, Gospodarczą, Redakcyjną i Pragmatyczną. 3 pierwsze rozpatrzyły już swoje prace, przyczem Komisja Gospodarcza opracowała ogólne zasady organizacji samopomocy i przystępuje do redagowania statutu Spółdzielni przy Okręgu, która obejmie 3 udziały. 1) Kredytu pieniężnego, 2) gwarancyjny, 3) towarowy. Pierwszy z nich będzie oparty na zasadzie daleko idącej decentralizacji (autonicze kasy oszczędnościowe, pożyczkowe przy kołach S. U. P., drugi na zasadzie centralizacji (gwarancje finansowe, wydaje tylko Zarząd Spółdzielni), trzeci będzie miał charakter wyjątkowy (kupno i rozdział towarów jedynie na zamówienia — bez ryzyka).

Komisja pragmatyczna zbiera się w tych dniach i ma za cel ostateczną redakcję projektu nawet do ustawy o państwowej służbie cywilnej w kierunku uzupełnienia tej ustawy awansem czasowym.

* * *

Ostatnie wybory do Okręgu oznaczają 1) zupełną konsolidację czynników, które doń weszły (wybory przez aklamację), 2) powrót do Zarządu Okręgu organizatorów z Okręgowego Komitetu, którzy ub. roku rzucili podwaliny pod budowę Okręgu, a teraz po 2 miesięcznej przerwie wracają dokończyć swego dzieła. — Rezultatem będzie **wzmożona i nieugięta** walka **o jednolitą organizację** urzędniczą, o rozszerzenie i zdyscyplinowanie **szeregów organizacji, o uświadomienie zawodowe i organizacyjne,** o należyte uposażenie i traktowanie urzędników administracyjnych, krótko walka o duszę i prawa urzędników. Nie wątpimy, że Zarządy Kół i koledzy dobrej woli dopomogą Okręgowi w osiągnięciu tych trudnych, ale zbawczych celów.

Komunikaty Okręgu krakowskiego S. U. P.

W sprawie podwyższenia składek członkowskich.

Nr. 62/IV. Kraków, dnia 26 stycznia 1927 r.

Do

Zarządów i Komitetów organizacyjnych Kół S. U. P. oraz członków niezorganizowanych w Koła

Okręgu Krakowskiego.

Uprzejmie zawiadamiamy, że Zebranie Przedstawicieli Zarządów Kół w dniu 3 stycznia br. podwyższyło składki członkowskie dla Okręgu Krakowskiego do 1 zł. 50 gr. miesięcznie. Podwyżka w kwocie 30 gr. przypada w całości na rzecz Kół. Okręg pobiera tylko należytość na rzecz Zarządu Głównego i Okręgowego w dotychczasowej wysokości 1 zł. 20 gr. od członka. Celem podwyżki jest umożliwienie Kołom zebrania funduszów na wysyłkę delegatów na Walne Zjazdy do Warszawy, Okręgowe Zebrania Przedstawicieli Zarządów Kół oraz na pokrycie wydatków administracyjnych Kół.

Z uwagi na powyższe cele, Zarząd Okręgu zdając sobie sprawę z katastrofalnego położenia finansowego członków, prosi jednak Zarządy Kół o wprowadzenie uchwały w życie a Szanownych Kolegów o podporządkowanie się uchwale, jako **konieczności organizacyjnej.** Niskie nasze pobory i zator awansowy wymagają właśnie tem intenzywniejszej walki, która nie da się pomyśleć bez odpowiednich środków finansowych.

Bronią naszą są narazie Zjazdy i Zebrania na których przejawia się **wola zbiorowa masy urzędniczej,** które ustalają **postulaty dnia.** Na tych Zjazdach i Zebraniach nie może w żadnym wypadku braknąć delegatów Kół S. U. P. Okręgu

Krakowskiego — na wysyłkę których właśnie podwyższamy składki członkowskie.

* * *

Jak się dowiadujemy podwyższenie składek czł. wywołało ze strony szeregu Kół i znacznej ilości Kolegów duże zastrzeżenia — naszem zdaniem niezupełnie usprawiedliwione, gdyż 1) fakt podwyższenia składek zbiega się z 10% podwyżką poborów, 2) podwyżka zmierza do zapewnienia Okręgowi krakowskiemu należytej reprezentacji na Zjazdach w Warszawie, temsamem do zapewnienia należytej obrony nietylko dla interesów ogólnych, ale także ewentualnych interesów specjalnych. Jakkolwiek zatem położenie urzędników państwowych jest niewątpliwie poważne, to jednak w całej tej sprawie jest dużo przesady, trochę obcej kontragitacji, która chce tu upiec swoją pieczeń, sporo demagogji a mało zastanowienia.

Redakcja.

—o—

W sprawie zgłaszania prenumerat „Urzędnika Państwowego".

L. 61/VI. Kraków, dnia 26 stycznia 1927 r.

Do

Zarządów i Komitetów organizacyjnych Kół S. U. P. oraz członków niezorganizowanych w Koła

Okręgu Krakowskiego.

Komitet Wykonawczy w wykonaniu uchwały Zarządu Okręgu z dnia 17 stycznia br., zaleca Zarządom Kół i poszczególnym członkom prenumerowanie miesięcznika pod tytułem „Urzędnik Państwowy", prosi o rozpowszechnianie tego pisma i zasilanie go informacjami w sprawach zawodowych.

—o—

W sprawie wyborów do Zarządów Kół.

L. 63/II. Kraków, dnia 26 stycznia 1927 r.

Do

Zarządów i Komitetów organizacyjnych Kół S. U. P. oraz członków niezorganizowanych Koła

Okręgu Krakowskiego.

Według § 4 wzorowego regulaminu Kół, ogłoszonego w Nr. 7 „Życia Urzędniczego" winny Zarządy Kół zwołać w ciągu miesiąca stycznia Zwyczajne Walne Zebrania członków Koła i przeprowadzić na nich wybory do Władz Koła.

Ponieważ pierwsze wybory do Zarządów Kół w Okręgu krakowskim odbyły się w ubiegłym roku, a Zarząd urzęduje dwa lata, wybory obejmą tylko połowę członków Zarządów, przyczem mającą ustąpić połowę członków starych Zarządów należy wylosować.

Przypominając powyższe prosimy Zarządy Kół, które dotąd nie uczyniły zadość temu obowiązkowi o bezzwłoczne zwołanie Zebrań Kół i przeprowadzenia wyborów. Z odbytych zebrań należy stosownie do § 6 wym. regulaminu przedłożyć Zarządowi odpisy protokołów w 2 egzemplarzach. Podobnie należy zawiadomić Okręg o ukonstytuowaniu się Zarządów Kół.

—o—

W sprawie terminowego przesyłania składek członkowskich.

L. 70/IV. Kraków, dnia 27 stycznia 1927 r.

Do

Zarządów i Komitetów organizacyjnych Kół S. U. P. oraz członków niezorganizowanych w Koła

Okręgu Krakowskiego.

Ponieważ w związku z miesięcznem budżetowaniem Zarząd Okręgu musi do 5 każdego miesiąca znać stan wpływów w danym miesiącu, prosimy Zarządy Kół i Kolegów zajmujących się ściąganiem składek członkowskich o terminowe, 1-go, ściąganie tychże i bezzwłoczne przekazywanie okręgami najpóźniej do 3-go każdego miesiąca.

—o—

W sprawie wymianowania praktykantów skarbowych.

L. 71/III. Kraków, dnia 28 stycznia 1927 r.

Do

Kolegów Praktykantów skarbowych

Okręgu Krakowskiego.

Pismem z dnia 26 I. br. Nr. 2424 zawiadamia nas Zarząd Główny, iż sprawa wymianowania praktykantów Krakowskiej Izby Skarbowej została załatwiona przez Min. Skarbu definitywnie i odpowiednie pismo wyszło w dn. 25 bm.

* * *

Wyrażamy nadzieję, że Izba Skarbowa w Krakowie nie będzie już miała tym razem żadnych wątpliwości i sprawa wymianowania praktykantów skarbowych, która już zaczęła zakrawać na skandal, zostanie wreszcie ostatecznie załatwiona.

Redakcja.

Za Zarząd Okręgu

Mr. Przetocki m. p. Sekretarz. Swałtek m. p. Prezes.

Urbanek m. p. Skarbnik.

RUCH ZAWODOWY.

WALNE ZEBRANIE KOŁA S. U. P. URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH D. O. K. V. W KRAKOWIE

odbyło się dnia 8 stycznia 1927. Zebranie przyjęło do wiadomości sprawozdanie ustępującego Zarządu i dokonało uzupełniających wyborów do władz Koła za rok 1927.

Z prac starego Zarządu na uwagę zasługują częściowe przemianowanie urzędników kontraktowych na prowizorycznych, oraz założenie Kasy Oszczędnościowo - Pożyczkowej.

Zarząd Koła na rok bieżący ukonstytuował się następująco:

Prezes kol. Drzyzgiewicz Bernard (z Eksp. W.

Kontr. Gen.), I. zastępca prez. kol. Ameisen Robert (ze Sztabu D. O. K. V.), II. zastępca prez. kol. Matera Marjan Ludwik (z Rej. Zakładu Żywn.), Sekretarz kol. Kalita Władysław (z Wojsk. Sądu Okr. Nr. V.), Zast. sekretarza kol. Krupiński Piotr (z Okr. Zakładu Mundur. V.), Skarbnik kol. Krajewski Teodor (z Okr. Zakładu Mundu. V.), Członkowie kol. Urbanek Kazimierz (z Eksp. Wojsk. Kontr. Gen.), kol. Skotnicki Roman (z Okr. Zakładu Mundur. V.), kol. Kruczek Ludwik (z Okr. Zakładu Mundur. V.).

Delegatami na Walny Zjazd Delegatów w Warszawie wybrano kol. Ameisena Roberta i Drzyzgiewicza Bernarda — jako zastępców kol. Hudeckiego Rudolfa i Kazimierza Urbanka.

Zarząd Koła przedstawił się w dniu 26 stycznia br. Panu Dowódcy O. K. V., generałowi dyw. Wróblewskiemu, przedkładając przy sposobności memorjał w sprawach zawodowych.

O rozłożenie podatku
od lokali na dwie raty.

Już po wydrukowaniu poprzedniego numeru „U. P.“ nadszedł do Krakowa dziennik ustaw Nr. 128, 1926 r. zawierający rozp. Prezydenta R. P. w sprawie wstrzymania podwyżki komornego za jednoizbowe mieszkania (względnie pokój z kuchnią), wobec czego cyfry podane w artykule „Deficyt mieszkaniowy pracownika państwowego“ odnośnie do powyższych mieszkań muszą ulec sprostowaniu, gdyż komorne za te mieszkania pozostaje tosamo co w grudniu z. r.

W lutym płatny jest podatek od lokali za I. kwartał br. w kwocie 8% od kwartalnego komornego przedwojennego, czyli 24% od miesięcznego. Np. kto płacił 60 koron za mieszkanie, musi zapłacić 15 zł. 12 gr. podatku, co dla pracownika państwowego jest znaczną kwotą.

Rząd dotąd nie podwyższył dodatku mieszkaniowego pracownikom państwowym, a tymczasem ściąga podatek od lokali. Wobec tego należy się domagać przynajmniej rozłożenia tego podatku na dwie raty, płatne w lutym i w marcu. **Dr. A. M.**

AWIZO.

I.

Z bieżącym numerem otwieramy w dziale ogłoszeń rubrykę p. t. „matrymonjalne“.

Listy miejscowe można wrzucać do skrzynki pocztowej Okręgu S. U. P. bez znaczków. Listy można podejmować w Sekretarjacie Okręgu S. U. P., Kraków, ul. Garbarska 7 w godzinach urzędowych.

II.

Z następnym numerem otwieramy dział informacyjny w sprawach zawodowych. Odpowiedzi będziemy zamieszczać z reguły w najbliższym numerze.

HUMOR i SATYRA.

Od czego kto zaczyna.

Minister Spraw Wojskowych od podwyżki płac oficerów.

Minister Przemysłu i Handlu od objazdu centrów przemysłowych.

Minister Kolei od podyżki taryf kolejowych.

Minister Skarbu od stwierdzenia pustek w Kasach Skarbowych.

Minister Spraw wewnętrznych od **redukcji urzędników.**

Podobno.

Ze sfer miarodajnych donoszą, że Rząd natrafiając na trudności przy ustalaniu urzędników, zamierza stabilizować art. 116.

Brawo!

Podobno urzędnicy Ministerstwa Skarbu (Centrali) zgodzili się na oddanie swych „skromnych“ remuneracyj na fundusz podwyższenia płac urzędniczych.

Nieprawdopodobne.

Na ostatniem przedstawieniu popularnem „Proboszcza wśród Bogaczy“ w teatrze miejskim w Krakowie, zauważono między publicznością **urzędnika państwowego.**

Potworny projekt.

Wobec znanego rozporządzenia Ministerstwa o tabliczkach orjentacyjnych, na których mają być wymienione imię, nazwisko i **wiek** urzędnika **(urzędniczki)** spodziewane są masowe rezygnacje pracowniczek państwowych.

MATRYMONJALNE.

Która z szanownych czytelniczek w wieku od 20 do 26, odważyłaby się poślubić urzędnika państwowego IX. st. sł., lat 28, zechce napisać do Administracji Urzędnika Państwowego pod „Wspólna dola“, dołączając fotografję, za zwrot której ręczę. Sprawę traktuję serjo.

Panienka na rządowej posadzie pragnie nawiązać korespondencję w celach matrymonjalnych ze stałym urzędnikiem państwowym. Urzędnicy skarbowi mają pierwszeństwo. Zgłoszenia do Administracji Urzędnika Państwowego pod „Przeznaczenie“.

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: Mr. Józef Przetocki.
Drukarnia Ludowa w Krakowie.